

**Charita
Jeseník**

OKÉNKO

Slovo ředitelky

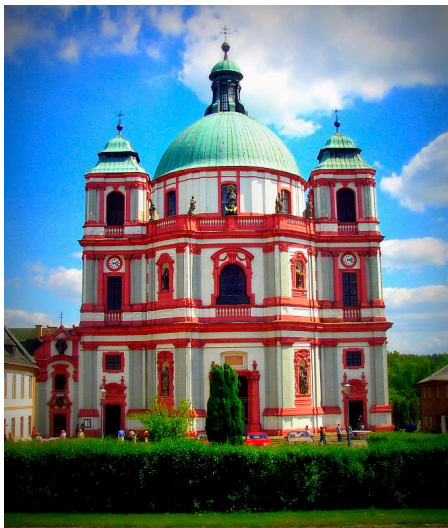
Milí přátelé,

v minulých dnech jsme závěrečným setkáním u nás na ředitelství dokončili zaškolení v etickém programu Dekacert. Jedná se o systém deseti sociálních hodnot, které vychází z biblického Desatera. Již od září loňského roku se s jednotlivými hodnotami postupně seznamovali všichni naši zaměstnanci. Ve čtyřech skupinách jsme se zamýšleli nad tím, jak jsou tyto hodnoty naplňovány v jednotlivých službách, jak již nyní v souladu s nimi pracujeme. Také jsme poctivě zapisovali, co bychom ještě chtěli udělat, na co se v nejbližší době zaměřit. Na těchto společných setkáních jsem si ověřila, že hodnoty Dekacertu jsou pro naše zaměstnance lehce přijatelné, protože je v běžné práci s klienty již žijí.

S náměty na zlepšení jsme pak pracovali na dalších setkáních s vedoucími služeb. Společně s lektorkou jsme všechny probrali a určili si priority na nejbližší rok. Vzniká tak nyní dokument za celou Charitu Jeseník. Nutno však říci, že tímto vše nekončí, spíše naopak. Dlouho a často jsme si spolu s mými kolegy kladli otázky, v čem jsme jako poskytovatel sociálních a zdravotních služeb jiní než ostatní, co je naší předností. Postupně tyto odpovědi nacházíme a v brzké době je rádi představíme i vám. Chceme být srozumitelní a čitelní jak pro naše podporovatele, tak i pro stávající a budoucí klienty nebo zaměstnance, pro potřebné. Chceme, aby všichni věděli, s čím mohou v naší Charitě počítat, co je pro nás důležité.

A protože se blíží největší křesťanské svátky roku, dovolte mi vám popřát požehnané Velikonoce, plné radostí a naděje.

**Helena
PASCHKEOVÁ**
ředitelka

Patronka sv. Zdislava

Patronkou nově vznikající Odlehčovací služby ve Vidnavě byla vybrána sv. Zdislava. Nebyl to náhodný výběr. Zrovna tato moudrá a energická žena svým životem ukázala, že kromě štěstí své rodiny, které byla vždy oddaná, je potřeba myslet i na nemožnou a potřebnou.

Svatá Zdislava se narodila kolem roku 1220 na hradě Křižanov na Moravě. Zdislaviny rodiče, pan Přibyslav z Křižanova, purkrabí brněnského hradu, a paní Sibyla, dvorní dáma ze Sicílie, byli velice vážení. Měli značný kulturní rozhled a podporovali vznik klášterů – duchovních center vzdělanosti. Sv. Zdislava se provdala za pána Havla z rodu Markvarticů a žila na hradě Lemberk v Severních Čechách. Pan Havel byl důvěrníkem a oporou českého krále Václava I. Spolu se svatou Zdislavou měli čtyři děti. Paní Zdislava byla ženou hluboké víry a obětující se lásky. Zvládala život v drsných podmínkách Lužických hor a množství náročných úkolů v rodině i mimo ni. Ač šlechtična, sama ošetřovala nemocné, sytila hladové a poskytovala přístřeší a péči těm nejobozejším. Snažila se lidem pomáhat

a ulevovat v tížích života a v nemoci. Povolala do kraje řád dominikánů a sama se podílela na výstavbě špitálu pro nemocné. Lidé se na ni s důvěrou obraceli, protože věděli o jejím dobrém srdci a síle její prosebné modlitby. Kronika Dalimilova o ní píše: „Pět mrtvých Boží mocí vzkřísila, mnoha slepým zrak vrátila, chromých a malomocných mnoho uzdravila...“ Zemřela v 32 letech v roce 1252 krátce po porodu svého nejmladšího syna Havla. Její tělo bylo pochováno v kryptě gotického kostela v Jablonném v Podještědí. Nad jejím hrobem byl v letech 1699–1729 postaven chrám, který se stal perlou baroka na severu Čech. A proč je sv. Zdislava patronkou naší nové služby? Věříme, že život smrti nekončí a láska překračuje hranice času. Víme, že sv. Zdislava byla velmi aktivní v pomoci lidem a rodinám ve svém okolí, ale byla vždy cele vydaná své rodině. Také smysl odlehčovací služby je pomoci rodinám, ulevit jim v péči o své blízké, ale nezabavit lidi jistoty „tepla a lásky domova“. Rodina byla, je a bude nenahraditelná. Kež nám přimluva sv. Zdislavy pomůže naplnit poslání této nové služby.

Co nás čeká v dubnu...

- **Nová odlehčovací služba** zahajuje svou činnost 1. dubna ve Vidnavě
- **V Charitních domovech** se připravují na letošní oslavy Velikonoce
- **Započne rekonstrukce výtahu** v Domově pokojného stáří sv. Hedviky
- **V Denním stacionáři Šimon** zaměří svou pozornost na obec Supíkovice
- **Mezinárodní den tance** v Domově pokojného stáří sv. Františka

Čtěte dál ...

- **Oslavy ženského svátku** (str. 2)
- **Vlhké hojení ran** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Pomoc Ukrajině** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Den věnovaný ženám

Mezinárodní den žen je svátek, který mají naše babičky hluboko „pod kůží“. Za minulého režimu probíhaly velké hromadné oslavy na většině pracovišť. I v Domovech pokojného stáří sv. Hedviky a sv. Františka se tento svátek každoročně připomíná.

Na Hedvice uspořádali velkou slavnost a pozornost zde věnovali každé jednotlivé ženě zvlášť. Každá klientka, která se slavnosti účastnila, si vybrala svou oblíbenou písničku. Když pak zrovna ta její hrála, byla to její chvíle – dostala tulipán, všichni si s ní připili a mnozí i zazpívali. Opět se ukázalo, že hudba dokáže divy. To, co by jinak proběhlo bez emocí,

v tónech písně, která vyvolává vzpomínky, bývá velmi krásné a dojemné. A tak to bylo celé toto odpoledne na Hedvice. Každá z žen byla na chvíli královna. Účastnili se i pánové a všichni dohromady si pochutnávali na bohatém občerstvení, které připravili zaměstnanci. Ti navíc jako překvapení nechali ženám zahrát písničku v živém vysílání Rádía Olomouc.

Už třetím rokem patří 8. březen od rána všem ženám i v Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Dopoledne si každá mohla užít několik minut masáží v příjemném prostředí s uklidňující hudbou a vůní aromalampy. O masáž obličeje se postarala Veronika Danilková, která do domova velice ráda jezdí a stala se už takovou „stálou“ masérkou. Další masáže rukou i nohou si vzaly na starost pečovatelky, sociální pracovnice i bývalá vedoucí domova. Bylo krásné vidět, jak se i uklidněné klientky při masáži uvolnily, poddaly se příjemné atmosféře a dotekům. Péče i pozornost každé klientce byla věnována i v druhé polovině dne. Zazpívat a zahrát nejen ženám přišel Radek Švábek. Proto se více než kdy jindy dbalo na slavnostní oblečení a nezapomnělo se na líčení a účes. Oslavy mohly pokračovat, nechybělo občerstvení a dobrá káva. Vedoucí domova popřál všem klientkám a předal kytičku fialek nebo sedmikrásek. Pak už se zpívalo a tančilo. „Všichni byli spokojeni a ještě pár dnů na zážitky vzpomínali. Nesmím opomenout, že se myslelo i na zaměstnankyně, které dostaly od vedoucího domova tulipán. Pěkné však bylo, že všechny tulipány zůstaly v jedné váze po celou dobu, a že dlouho vydržely. Přišlo mi tak symbolicky, že i kolektiv domova drží při sobě,“ říká koordinátorka služby Jana Nepožítková.

Charita byla pro nás jasná volba

Jesenická firma Doke Stroke již deset let prodává čepice, které pro ně pletou ženy na mateřské dovolené, v důchodovém věku nebo prostě ty, které mají rády ruční práci a chtějí si přivydělat. V loňském roce začala firma podporovat i Charitu Jeseník.

Firma si zakládá na tom, že její produkty jsou výhradně ruční prací. V současné době má přes osmdesát háčkařek, pletářek a švadlenek. Každý kousek je originál, přitom si plně stojí za svou kvalitou. „V minulém roce jsme daly hlavy dohromady a zamyslely se, jak rozšířit pole pomoci. Místní Charita byla jasnou volbou. Přispíváme

určitou částkou z prodeje některých našich produktů. Tyto jsou speciálně označeny na webu. Sepsaly jsme ke kampani blog a pravidelně naše zákazníky o této možnosti příspěvku informujeme. Máme radost, že to funguje a do budoucna s tím hodláme pokračovat,“ popisuje jedna z kmenových pracovnic firmy Martina Hapalová.

Kalendářium

- **18. dubna 2019** na Zelený čtvrtek se senioři z Domova pokojného stáří sv. Hedviky zúčastnili Velikonočního jarmarku ve Vidnavě. Ukázka z jejich tvorby měla velký úspěch.
- **V dubnu 2020**, v době covidové, vypomáhala v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě pracovnice Denního stacionáře Šimon paní Edita Koriťáková. A všichni si ji velmi oblíbili.

Stalo se ...

Ponožkový den

21. 3. března se Denní stacionář Šimon zapojil do Ponožkového dne – dne na podporu lidí s Downovým syndromem. Nezůstali však u jednoho dne, ale rovnou celý týden pracovnice nosily každou ponožku jinou. Uživatelé si ze zbytků látek – z úpletu (dar od Doke Stroke) ušili svoje různé ponožky, které dozdobili podle své fantazie pomocí šablon, razítek a textilní barvy.

Moderní metody v léčbě

V terénní službě již delší dobu léčí zdravotní sestry rány pomocí tak zvaného vlhkého hojení. To udržuje v ráně optimálně vlhké prostředí a zároveň konstantní teplotu. Protože je tato terapie velice účinná, začínají ji zavádět i v domovech.

Léčba ran prochází v posledních letech bouřlivým vývojem. Moderní terapie není založena jen na tom, že se léčí lokální místo. Je potřeba vzít v potaz i příčinu vzniku, popřípadě důvody, proč nelze ránu rychle zhojit. Ty mohou být různé a u starých lidí se ukazuje, že se jim často nedaří rány zhojit v důsledku nedostatečné nebo špatně nastavené výživy. Proto se v

domovech snaží vzniku ran u seniorů všemožně předcházet. Základem péče u ležících klientů je pravidelná změna polohy a dobrá výživa. U starých lidí, kteří mají často tak zvanou papírovou kůži, přes všechny snahy vznikají proleženiny a vyhojení bývá dlouhodobou záležitostí. Proto zdravotní sestry v domovech velmi vítají, že i zde mohou začít aplikovat moderní meto-

du vlhkého hojení ran. „Sestřičky jsou nyní v pravidelném spojení s chirurgem, specialistou na chronické rány. Na základě popisu celkového zdravotního stavu klienta, konkrétní rány a její fotodokumentace navrhne lékař terapii a sestřičky provádějí vše přesně podle jeho ordinace. Při převazech vyhodnocují, jestli léčba funguje a po určitém čase vždy s lékařem konzultují průběh hojení. Pokud se včas nasadí léčba a člověk má dostatečnou výživu, daří se proleženiny hojit rychle,“ říká vedoucí zdravotních služeb Radka Trunečková. Moderní materiály navíc vydrží na ráně až dvacet čtyři hodin. Představují proto úlevu pro klienta, kdy není potřeba zasahovat často do bolestivých míst, i úlevu pro personál. Někdy se tímto způsobem léčby dá dokonce předejít bolestivým chirurgickým zákrokům.

„Jde hlavně o to, že jsme měli velký problém s přemísťováním našich ležících klientů na časté kontroly na chirurgii. Přitom na zhodnocení situace mají naše vrchní sestry vzdělání, školení i zkušenosti. Díky přímému spojení se specialistou nutně nepotřebujeme klienty ve špatném stavu, pokud to rána nevyžaduje, vozit k lékaři na chirurgii. Zde většinou strávili minimum času a spoustu času čekáním a na cestě. Je to výhoda právě pro vyčerpané, unavené, ležící klienty,“ popisuje Radka Trunečková.

Po stopách hledače pokladů

Do aktivizační dílny Domova pokojného stáří sv. Hedviky přinesla paní Viňarská několik drobných kovových předmětů ze soukromé sbírky. Všechny byly nalezeny amatérským hledačem za pomoci detektoru kovů. Zaujati byli tentokrát hlavně muži.

Jednalo se o drobné artefakty jako knoflíky, staré nábojnice nebo mince z dvacátého století bez historické, kulturní nebo finanční hodnoty. Klienti s velkou pečlivostí za pomoci lupy předměty prohlíželi. Přečetli si něco z historie lovců pokladů a povídali o pravidlech pro hledače a taky o tom, jak funguje samotný detektor

kovů. „Pokud se nám podaří pozvat pana „hledače“ do prostor zahrady našeho domova, připravíme klientům zajímavou činnost. Do půdy zahrabeme různé kovové předměty a klienti si je budou moci sami najít. Detektor kovů totiž zvukem rozlišně reaguje na různé kovy,“ plánuje aktivizační pracovnice Markéta Kubalová.

Stane se ...

Tanec je krásný

Tanec je krásným uměním, a proto získal svůj mezinárodní den. Slavíme jej 29. dubna na počest narození významného choreografa Jeanna Georgese Navarra roku 1727. Na první pohled se může zdát, že tato disciplína nepatří do domovů pro seniory. V Domově pokojného stáří sv. Františka se stále častěji přesvědčují o opaku. Tancovat se dá i na vozíku a mnozí to milují.

Napsali o nás

Oceněné práce

Děkujeme dětem a jejich učitelům z Javorníku za zapojení se do výtvarné soutěže Charity Jeseník „Tři králové v proměnách času“. Z velikého počtu 240 prací odbornou porotu zaujaly hned dvě javornické. Čestné uznání udělila Mateřská škola Polská za krásnou barevnou koláž z trhaných papírků a kolektivu žáků 5. A za kalendář...

Javornický zpravodaj 3/2022

ODLEHČOVACÍ SLUŽBA SV. ZDISLAVY

Pečujete o své blízké doma a potřebujete si vyřídit osobní záležitosti, nebo si odpočinout a nabrat nové síly? Pomůžeme vám se o ně postarat.

Odlehčovací pobytová služba je určena seniorům od 60 let, osobám s chronickým duševním onemocněním nebo tělesným postižením od 55 let.

Délka pobytu: 7 dní až 3 měsíce

Bližší informace na tel. č.: 605 597 310

www.jesenik.charita.cz

**Charita
Jeseník**

„Byla by to velká změna,“ říká o využití odlehčovací služby paní Terezie Kučová.

V jejím domě žijí čtyři generace a ona, jak už to tak bývá, je srdcem i velitelkou celého domu. Kromě ostatních členů rodiny pečuje i o tatínka, který již vyžaduje větší péči.

Jak dlouho už o tatínka pečujete?

Letos už to jsou čtyři roky, kdy manžel našel ležet tatínka na zemi. Zjistili jsme, že má ucpané cévy a asi přijde o nohu.

Zvažovala jste v té době jinou možnost, nebo péče doma pro vás byla hned jasná volba?

Od počátku u mě neexistovala jiná možnost. Stejně jako když mi umírala maminka, tak jsem jasně věděla, že ji nikam nedám. I v případě tatínka jsme hned začali náš dům uzpůsobovat provozně i stavebně tak, aby s námi mohl zůstat.

Pomáhá vám v péči někdo z rodiny?

Tatínek nemá jednu nohu a v současné době má i permanentní katetr. Sám není schopen vstát z postele. Pokud jsem v práci, střídají se u tatínka dcera Tereška a nejmladší syn Vojta, když přijde ze školy. Ale jen když já jsem doma, můžu ho dát na vozík a vyvézt. V tomto mě nikdo nezastoupí, protože tatínek už je dost rezignovaný a nechce se mu z postele. Někdy k nám dochází i moje sestra, která bydlí v nedaleké vesnici. Moje dcera má sama malé miminko, manžel je v práci a syn ve škole. Všichni z rodiny pomáhají s něčím, hlavní tíha péče je ale na mně.

Dokážete si vedle všech povinností, které na vás v tuto chvíli leží, dopřát čas i pro sebe? Relaxujete nějak cíleně?

Teď, když jsem začala mít opravdu takové zdravotní potíže, že jsem skončila na nemocenské, jsem si řekla, že bych se měla věnovat sama sobě. Začala jsem pravidelně jezdit na cvičení. Beru s sebou i syna a dceru a jezdíme společně. Snažím se jednou až dvakrát týdně zajít do solárka. Když chci být sama pro sebe, tak moje top je zahrada. V noci čekám, až všichni zalezou do postele, dám si sluchátka a hraju na piano, které jsem si nedávno koupila.

I v práci pečujete o seniory v Domově pokojného stáří sv. Františka. Není to někdy náročné?

U nás v práci jsou teď čím dál horší stavy klientů a člověk se během dvanáctihodinové služby opravdu nadře. Když pak přijedu v osm večer domů, potřebuji zabezpečit vše v rodině, navařit tatkovu na druhý den a třeba mě čeká další denní služba. Jdu pak spát a stále přemýšlím, jestli jsem nachystala správně léky a udělala všechno,

co mám. Cítím, že na mě přichází opravdu v posledních dnech vyhoření. Nedávno se mi zrovna stalo, že jsem na tatku vyjela, protože nechtěl něco jíst. Ruply mi nervy jenom proto, že jsem si začala připadat, jako bych byla znovu v práci a musela jsem jít na chvíli pryč. Domluvila jsem si dokonce individuální supervizi, kde jsem se ptala, jestli se z tohoto stavu dá dostat zpátky, protože nemám představu, co jiného bych mohla dělat. Určitě bych s mou diagnózou páteře nemohla jen sedět na židli v kanceláři. Supervizor mi řekl, že se to dá, ale člověk si musí udělat pořádek sám v sobě. Takže teď bych si chtěla dát čas a klid a odjet do lázní,

kde si můžu v klidu utřídit myšlenky. Budu na chvíli pryč od všech, o které se v současnosti starám – od tatky, od rodiny. Sestra má ale momentálně zlomenou nohu. Kdyby mi příští týden zavolali, že mám do lázní nastoupit, ocitli bychom se v situaci, kterou budeme muset nějak řešit.

Dokážete si představit, že byste využili nabídky odlehčovací služby? Třeba i v případě, že byste se s manželem rozhodli, že potřebujete odpočinek a chcete odjet po dlouhé době na společnou dovolenou?

Já za sebe každopádně ano. Mrzí mě totiž, že tatka je doma pořád zavřený v pokojíku a má jen svoji televizi. Je těžké ho přesvědčit k nějaké aktivitě. Kdyby měl někde svůj jednolůžkový pokoj, měl by určitě více podnětů a více by žil.

Jak myslíte, že by to tatínek zvládal, kdy-

by se ocitl třeba na měsíc mimo domov?

Možná by to nakonec bylo pro něj něco nového, co by uvítal. Já na něm taky trochu cítím, že mě nechce zatěžovat.

Kdybyste se rozhodla k tomuto kroku, z čeho byste měla největší strach? Že by to bral jako zradu, nebo by to pro vás nešlo finančně zvládnout?

Finance v tomto případě neřeším. Jednou rodiče dávali nám, tak jim to vrátíme. Tatínek na tom není tak špatně, že by si nemohl službu zaplatit. Tatínek byl vždy tvrdý člověk a tvrdě nás vychovával, ale teď se mi zdá, že když je v odloučení, tak strádá. Pokaždé, když měl odjet do nemocnice, nebo se mělo něco změnit, se to odrazilo na jeho zdravotním stavu – začal mu kolísat tlak, bylo mu špatně. Ale myslím si, že kdybych ho dobře dopředu připravila, vysvětlila mu, že bude mít pokoj sám pro sebe a svou televizi, takže vlastně bude mít kolem sebe to, co má doma, tak by nakonec souhlasil. I když by mu možná bylo smutno.

Kdyby se tatínek rozhodl nastoupit do odlehčovací služby, co hlavně by od personálu potřeboval?

On by nepotřeboval nic, kdyby měl svou televizi a ovladač. Já bych uvítala, kdyby si tatka na chvíli vyzkoušel žít jinak. Aby viděl, jak žijí i druzí lidé, kteří přišli třeba o obě nohy, protože amputace druhé nohy stále hrozí. Byla bych ráda, kdyby viděl, že tihle lidé normálně fungují. Dostal by se do širší společnosti a zkusil si po delší době komunikovat s někým jiným než s námi doma.

Myslíte si, že odlehčovací služba je velkou pomocí pro pečující rodiny?

Je to úžasná věc. Já přece mám kolem sebe rodinu a svou sestru. Nedovedu si představit, že se stará intenzivně někdo, kdo nemá nikoho, kdo by mu pomohl. Beru to teď jako výzvu a mám v plánu o této možnosti s tatínkem začít mluvit. Zrovna syn vyslovil přání, že by chtěl jet konečně do toho Španělska, jak už po tom dlouho touží.

Přeji vám, ať se to podaří a děkuji za rozhovor.

Terezie Kučová – medailon

Terezie Kučová žije s rodinou v domku ve Skorošicích. Má ráda hudbu, tanec, zahrádku, plavání a turistiku. A samozřejmě svoji rodinu. Pracuje v charitním Domově pokojného stáří sv. Františka v přímé péči.

MATERIÁLNÍ A POTRAVINOVÁ SBÍRKA pro Ukrajinu

Potraviny

- balené vody
- konzervy (maso, ryby, zelenina)
- paštiky
- rýže, těstoviny, luštěniny
- cukr, mouka, sůl
- kávy, čaje, trvanlivé mléko
- dětské výživy a jídla (sunar, přesnídávky, kaše)
- piškoty, sušenky, cereálie
- zavařeniny, sirup, olej

Drogerie

- desinfekce
- mýdla a šampony
- zubní pasty a kartáčky
- prášky na praní
- dámské hygienické vložky a tampony
- pleny (pro děti i dospělé)
- deodoranty
- toaletní papír, papír, kapesníky
- pytle na odpad

KDY: v pracovní dny

SBĚRNÁ MÍSTA:

- **Jeseník** – Zámecké nám. 2 (Charita Jeseník) – tel.: **584 440 217**
- **Javorník** – Lidická 89 (Domov pokojného stáří sv. Františka) – tel.: **739 392 235**
- **Vidnava** – Mírové nám. 66 (Domov pokojného stáří sv. Hedviky) – tel.: **739 392 237**

Prosíme pouze o trvanlivé zboží v originálním nepoškozeném balení. V současné době nesbíráme oblečení a textilní výrobky.

Sbírka je určena lidem, kteří před válkou utekli z Ukrajiny a hledají azyl na Jesenicku.

Aktuální cesty pomoci

V současné době se odhaduje, že v našem okrese přebývá kolem čtyř stovek lidí, kteří uprchli před válkou z Ukrajiny. Převážnou většinu tvoří ženy a děti. Nacházejí zde ubytování a pomalu vyvstávají další potřeby s tím spojené.

Charita Jeseník se hned v začátcích války aktivně zapojila do poskytování humanitární pomoci. Občané tohoto regionu mohou pomoci prostřednictvím Charity několika způsoby:

1. Finančním darem prostřednictvím celostátní veřejné sbírky České republiky Charita pro Ukrajinu
2. Nabídkou ubytovacích kapacit pro pří-

chozí uprchlíky, dobrovolnických služeb (doprovod na úřady, překlady a tlumočení, psychologická pomoc) nebo dopravy.

3. Materiální a potravinovou sbírkou, která je určená lidem, kteří před válkou utekli z Ukrajiny a hledají azyl na Jesenícku. V současné době Charita přerozděluje výhradně potraviny a drogerii. Pokud nabízíte nebo poptáváte toto zboží, volejte

paní Zdislavu Dvořákovou, tel.: 584 440 217.

Pro potřeby lidí přicházejících z Ukrajiny byla zřízená stránka na facebooku s názvem Jeseník pomáhá Ukrajině, kde lze najít mnoho cenných informací.

Pro pomoc je možné se obrátit na město Jeseník přes telefonní linku 702 208 664 a e-mailovou adresu pomoc@mujes.cz. Pracovníci města zde shromažďují nabídky pomoci jednotlivců, firem, organizací a institucí. Linka je v provozu od pondělí do pátku od 8.00 do 15.00 hodin.

Arcidiecézní Charita Olomouc pak nabízí uprchlíkům poradenství v oblastech zprostředkování tlumočení, informací k legislativě, získání práce, vzdělání, zdravotní problematiky uprchlíků, psychologické pomoci apod. K dispozici je Radka Pospíšilová, tel: 734 761 856, email: poradenstvi.ua@acho.charita.cz

V rámci pomoci nezapomínáme také na duchovní a psychosociální podporu, a to jak pro uprchlíky, jiné Ukrajince žijící na území ČR, tak pro zájemce z řad veřejnosti nebo dobrovolníků a vlastních pracovníků. Důležité informace týkající se bohoslužeb a svátostí naleznete na www.acho.charita.cz. Veškeré potřeby a nabídky tohoto druhu prosím směřujte na Radku Pospíšilovou tel: 734 761 856, email: spirit.ua@acho.charita.cz

Naši společnou pomoc přichozím stále rozšiřujeme a koordinujeme.

Poděkování

Sbírka stále pokračuje

Děkujeme všem obcím a občanům, kteří se ve velké míře zapojují do materiální a potravinové sbírky na podporu lidí z Ukrajiny. Pracovníci Obecního úřadu a Základní školy v České Vsi zorganizovali i peněžní sbírku, kterou se rozhodli prostřednictvím Charity Jeseník podpořit přímo lidi, kteří hledají útočiště na Jesenícku. Z vybraných peněz nakoupíme potraviny pro potřebné. Každý den se ukazuje, jak moc je tato pomoc potřebná.

Z mého pohledu

Vytrhávejme plevel

V poslední době mi začínají docházet některé skutečnosti. Začalo se válčit docela blízko nás. To je silný prožitek pro všechny, který otfásl naším pocitem bezpečí. Cítím ale, že se začíná válčit i kolem nás. Společnost se dělí a linie procházejí různými směry, které bych ještě před pár lety vůbec nedokázala odhadnout. Hodně lidí se hádá a přesvědčuje o vlastních pravdách. Jakoby si mysleli, že si na každou situaci musí vytvořit okamžitě názor. Často i ve chvílích, kdy nikdo přesně neznáme všechny skutečnosti. Skoro mám pocit, že se rozpoutává něco jako občanská válka. Zatím jen někde v skrytu, dole, v podhoubí. Věřím ale, že pokud by se vnější situace vyostřila, i tyto nevinné pŕtky by mohly přerůst do nebezpečných rozměrů. A pak jdu ještě dál (hlouběji) a všímám si, že ani v mém bezprostředním okolí a ve mně samé není mír. A že všechno toto zlo začíná vlastně tam,

kde přestanu respektovat toho druhého. A děje se to v každodenních situacích. I já pak dělám rychlé soudy. Aniz s druhým člověkem komunikuju a vyslechnu si jeho pohled, vím, že pravdu mám já. A tady to myslím celé začíná. Tady to klíčí, pak to jen roste, rozrůstá se, bují, až nás zavalí prales, kde musí dojít na sekery a mačety. A tak si teď stále častěji všímám těch náznaků boje v mé hlavě. I když si o sobě myslím, že jsem velmi mírumilovný člověk a jakékoliv násilí je mi cizí, je jich překvapivě hodně. Je to zajímavé, zkuste to. Tak pojďme teď na jaře vytrhávat hned v zárodku ty drobné výhonky zlosti, ať se nám to tady moc nezaplevelí.

Petra Tomášková
manažerka PR

Duchovní zamyšlení

Pokojné Velikonoce

Prožíváme dobu postní, která je přípravou na Velikonoce, na oslavu Kristova vzkříšení a jeho vítězství nad smrtí. Ve farní kronice čteme zápis kronikáře o začátku postní doby v roce 1938. **V úterý večer před Popeleční středou r. 1938 byla od ½ 8 do 12 hodin viděna čarokrásná severní záře. Na krvavé obloze byly jasné pruhy, jakoby vytažené podle pravítka. Zpočátku to vypadalo na veliký požár – vyjely i hasičské sbory. O tomto znamení na obloze vyprávělo mnoho lidí.**

Není potřeba připomínat, že rokem 1938 začala zásadní a bolestná zkušenost pro zdejší kraj a jeho obyvatele.

Před dvěma lety, právě na začátku doby postní, začala platit protiepidemická opatření, která ochromila naše životy. Letos opět, na začátku postní doby, přichází válka na Ukrajině a tato bolestná zkušenost se dotýká srdcí snad každého z nás. Což může být jistě pro někoho náhoda, pro někoho „znamení“.

Ve Velikonoční vigílii se modlíme: „**At' slavné Kristovo vzkříšení, naši tmu ve světlo promění.**“

Známe jistě všichni jeden z nejnámějších citátů prezidenta Havla:

„**Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávisť!**“

My věříme, že Ježíš je cesta, pravda a život, a že jeho prvotní poselství po vzkříšení je: „**Nebojte se! Pokoj vám!**“

Přeji nám všem, abychom si v sobě i v této těžké době uchovali pokoj a víru, že pravda a láska zvítězí nad lží a nenávisť.

Přeji pokojné a radostné prožití velikonočních svátků.

O. děkan P. Mgr. Stanislav Kotlář

Krátce

Fialka pro Šimona

Z Domova pokojného stáří sv. Františka k nám doputoval jarní dárek. A protože už teď přemýšlíme o dárcích ke Dni matek, tuto krásnou fialku namnožíme a zasadíme do ozdobených květináčků. Snad nám během dubna zakoření. Děkujeme.

Pracovníci a uživatelé Denního stacionáře Šimon

Vítáme jaro

Staré přísloví říká: „Jaké ráno, takový den, jaké jaro, takový rok.“ V zahradě Domova pokojného stáří sv. Hedviky se sešli pracovníci s klienty, aby na jaře spálili vše, co je tíží. Svá trápení vložili symbolicky do skořápkového náhrdelníku Morany a poslali do ohně.

Nový výtah na Hedvice

Domov pokojného stáří sv. Hedviky sídlí ve starém domě na náměstí ve Vidnavě. Budova už něco pamatuje a to má pro domov své určité kouzlo. Je zde ale mnoho technických nedostatků, které se musí odstraňovat postupně. Jednou z priorit, které je potřeba pro pohodlné fungování klientů v domově zajistit, je prostorný a bezpečný výtah. Všichni proto uvítali zprávu, že již tento měsíc se začne s instalováním nového výtahu. Znamená to dočasné vyřazení z provozu výtahu starého a s tím spojené problémy, které bude potřeba řešit. Po krátkém provizoriu pak ale bude služba pro klienty a pečovatele zase o něco pohodlnější.

Poděkování

Vítejte ve starých časech

Děkujeme třem sourozencům, kteří věnovali Domovu pokojného stáří sv. Hedviky věci z pozůstalosti po svých rodičích z Petrovic u Krnova. Klienti si v aktivizační dílně s věcmi trochu „pohráli“. Důkladně je vyčistili, natřeli, některé trochu zrekonstruovali. Práce se vydařila a v domově tak vzniklo zákoutí s posezením, které na vás dýchne atmosférou starých časů.

Na poděkování dárkyně reagovala:

„*Zpráva o spokojenosti z Vaší strany mě velmi potěšila a jsem ráda, že tyto věci našly uplatnění a mohou ještě někoho potěšit nebo mu navodit příjemné chvíle.*

Koutek se děvčatům opravdu povedl a mrzí mě, u křesla mi chybí ještě stojací lampa, kterou jsme nějakým nedopatřením zapomněli naložit. Budu se snažit ji k vám ještě nějak dopravit.

Oba Vaše e-maily jsem poslala svým sourozencům a také byli spokojeni.

Přeji Vám hodně zdraví, trpělivosti a entuziasmu při Vaší práci.“

